

פרשת מצורע

”בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקָרוֹב אָמַר ה' וּרְפָאֲתִיו” (ישעיה נז, יט)

ר' יהושע בן לוי אמר אם הניבו שפתיו של אדם בתפלה - יהא מובטח שנשמעת תפלתו. מאי טעמא? ”בורא ניב שפתים - שלום שלום...”
ר' הונא ור' יודן בשם ר' אחא: זה מצורע, שהיה רחוק ונתקרב – ”אמר ה' ורפאתיו”

ויקרא רבה טז ט

- כיצד מניבות השפתיים מעצמן? האם התפילה לפי דרשה זו היא עניין של הלב או של השפתיים?
- כיצד משקף גם המצורע את המשמעות הרוחנית לתופעה גופנית?